

men at Sagen maatte underkastes en almindelig Overvejelse, for at Reglerne kunde blive fælles for samtlige Etater. I Henhold hertil nedsatte jeg som Statsminister under 21. Februar 1921 en Kommission til at overveje Tjenestetidsreglerne, og endvidere fik Kommissionen den Opgave at foretage almindelige Overvejelser med Hensyn til Besparelser for Staten baade med Hensyn til Antallet af Tjenestemænd og med Hensyn til Udgiften til Honorarer, særlige Ydelser etc. Denne Kommission har afgivet sin Betænkning, der for længst er omdelt til ærede Medlemmer. Kommissionens Arbejde maa siges at være vellykket, idet det lykkedes at opnaa Enighed om de almindelige Principper. Kommissionen var sammensat saaledes, at Tjenestemandorganisationerne var repræsenteret af Mænd, som de selv havde udvalgt dertil. Naturligvis naaedes der ikke Enighed om alt, der var forskellige mere specielle Forhold, angaaende hvilke Kommissionen delte sig i et Flertal og et Mindretal eller i forskellige Mindretal. Efter at Statsministeriet havde modtaget denne Betænkning, maatte jeg i Henhold til Forhandlingsreglerne søge Forhandling med Tjenestemandorganisationerne om de Forslag, som var stillet af Kommissionen, og som skulde være Grundlag for et Lovforslag, der skulde fremsættes her i dette høje Ting. Denne Forhandling førte til det forønskede Resultat, idet der vel var ikke ringe Uenighed med Hensyn til forskellige Enkeltheder, hvilket man ogsaa kunde vente, da Kommissionen ikke var enig paa alle Punkter, men Forhandlingerne fik et heldigt Forløb, og det lykkedes at opnaa fuld Enighed med Organisationernes Repræsentanter angaaende Spørgsmaal, som Kommissionen havde haft til Overvejelse. Denne Enighed naaedes derved, at der blev gjort Tjenestemændene visse Indrømmelser paa særlige Punkter, men dog saaledes, at de almindelige Principper, der laa til Grund for Kommissionens Forslag, og som var billiget af Regeringen, blev staaende uforandret. Jeg glæder mig meget over, at dette Resultat naaedes, og jeg maa udtale min Anerkendelse af den Forhandlingsvillighed, der udvist, og den Forstaaelse, der viste sig at være hos Tjenestemændene overfor Statens og Samfundets almindelige økonomiske Situation, en Forstaaelse, som nødvendigvis maatte give sig Udslag i, at Tjenestemændene godvillig gik med til Besparelser, som dog ikke

kunde andet end betyde et Afsavn for hver enkelt af dem.

Ærede Medlemmer har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Kommissionsbetænkningen, der ogsaa har været udførligt drøftet i Pressen. Jeg skal derfor ikke trætte med at give noget Resumé af de almindelige Principper, som er nedlagt i denne Kommissionsbetænkning, jeg skal derom kun sige, at Hovedprincippet er dette, at man respekterer 8 Timers Arbejdsdagen, men saaledes, at man kræver fuldt effektivt Arbejde i de 8 Timer. En Konsekvens deraf er, at Normalarbejdstiden kun kan blive 208 Timer i en Maa- ned paa 30 Dage med 4 ugentlige Fridage for saadant Arbejde, som maa siges at være effektivt Arbejde i de 8 Timer, hvorimod Arbejdstiden for saadant Arbejde, som ikke hele Tiden er fuldt effektivt, saasom Bevogningstjeneste, Kontrol-tjeneste og lignende, maa være noget længere. Der er fastsat 3 Arbejdstidsnormer: 208 Timer for fuldt effektivt Arbejde, 234 for mindre effektivt Arbejde og 260 Timer for det mindst effektive Arbejde. Kun naar Arbejdet varer ud over disse Normal-tider, vil der være at yde Overarbejds- penge.

Ligeledes opstiller Kommissionen det Princip, at Raadighedstjeneste paa Tjenes- stedet skal medregnes med $\frac{2}{3}$ og Raadighedstjeneste i Hjemmene kun med $\frac{1}{3}$. Ved Hjælp af disse Reglers Gennemførelse menes det, at Overarbejde i det væsent- lige skal kunne undgaas. Kommissionen foreslaar ligeledes, at Overarbejde prin- cipielt skal erstattes saa vidt muligt med Fritid, ikke med Penge. Dernæst stil- ler Kommissionen Forslag om en nærmere Ordning af Spørgsmaalet om ugentlige Fridage, Flyttegodtgørelse og om Tjenes- temænds Fritagelse i Tilfælde af Sygdom.

Endelig er der stillet en Række For- slag om nye Normer for særlige Ydelser. Man er dør enedes om en ikke ubetydelig Nedsættelse af Udgifterne, og man ind- fører det Princip, at de særlige Ydelser, hvorved forstaaes Dagpenge, Timepenge, Natpenge, Kørepenge, Sejlpenge etc., i Størrelse skal rette sig efter Pristallet, saaledes at de gaar op og ned med Pris- tallet efter samme Princip, som Dyrtids- tillæget bevæger sig efter.

Saaledes som Forslaget forlod Kom- missionen, kunde det antages at ville med- føre en Besparelse paa ca. 15 Mill. Kr. Som jeg har nævnt, gjordes der Tjenes- temændene nogle Indrømmelser under For- handlingerne med Organisationerne, Ind-